

מ"ת 13994/05/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 13994-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני (אחר/נוסף)

מ"ת 30141-04-20

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המבקשת
מדינת ישראל

נגד

המשיב
פלוני

בא-כוח המשיב: עו"ד אמיר נבון

החלטה

החלטה בבקשת המשיב לעיון חוזר בעניין שנאשר.

המשיב הורשע, דינו נגזר בין השאר, למאסר בפועל. המשיב ערער על גזר הדין לבית המשפט העליון וסמוך לאחר הגשת הערעור נקבע, כי עונש המאסר יעוכב עד ההכרעה בערעור, שהדיון בו נקבע לעוד מספר חודשים. בבקשתו הנדונה לעיון חוזר, שהוגשה היום, מבקש המשיב לבטל את תנאי השחרור המגבילים, שלפיהם עליו לשהות במעצר בית מלא (למעט שעות התאווורות שאושרו לו).

הבקשה נדחית על הסף בהיעדר סמכות עניינית לערכאה הדיונית לדון בבקשה הנדונה וכן מאחר שבית המשפט העליון כבר נתן החלטה בעניין נושא הבקשה. כל זאת כפי שיובהר להלן.

2. כפי שנטען בבקשה, המשיב הורשע ביום 7.1.2021 במסגרת הסדר טיעון בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות (סעיפים 334 ו-335 בחוק העונשין, התשל"ז-1984) (ת"פ 30113-04-20 (להלן - **ההליך העיקרי**)). ביום 21.6.2021 ניתן גזר הדין בעניינו, שעל-פיו הושת עליו בין השאר, עונש מאסר בפועל למשך 19 חודש. כן נקבע, כי המשיב יחל לשאת בעונש המאסר ביום 10.8.2021.

על-פי הנטען בבקשה, עם מתן הכרעת הדין נקבע כי יופסק מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, אך לצד זה נקבע, כי הוא יוסיף לשהות במעצר בית מלא בביתו. עוד נטען, כי ביום 11.4.2021 נקבע כי המשיב רשאי לצאת להתאווורות בימי חמישי ושיבת בשעות שנקבעו.

עוד נטען בבקשה, כי ביום 2.8.2021 הגיש המשיב ערעור על גזר הדין לבית המשפט העליון וכן הגיש בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. בעניין זה נטען בבקשה, כי "ביום 5.8.2021 הורה בית המשפט העליון על עיכוב ביצוע עונש המאסר אשר הושת על המבקש עד למתן פסק הדין בערעור" (שם, פסקה 10). כן נאמר, כי ביום 15.8.2021 נקבע, כי הדיון

עמוד 1

בערעור יתקיים ביום 24.3.2022 (שם, פסקה 11).

3. בבקשה הנדונה מבקש המשיב להורות על ביטול מעצר הבית ועל ביטול הפיקוח האנושי. תמצית נימוקי בקשתו הם, העובדה שהמשיב היה במעצר במשך כחמישה חודשים ולאחר מכן היה במעצר בפיקוח אלקטרוני עוד כשלושה חודשים וחצי; הנאשם הודה והורשע, הכיר באחריותו למעשיו ואף הביע חרטה עליהם; נערך הסכם סולחה בין המשיב לבין המתלונן וכיום היחסים בין השניים טובים; הדיון בערעור נקבע כאמור, ליום 24.3.2022, בעוד פרק זמן ממושך.

4. דין הבקשה להידחות על הסף, מהטעמים שלהלן.

במועד מתן גזר הדין ביקש המשיב לעכב בארבעים וחמישה יום את תחילת עונש המאסר שהושת עליו. באת-כוח המבקשת (המאשימה) הסכימה לכך אך ביקשה להותיר את תנאי השחרור על כנם. בהחלטת בית המשפט (כבוד סגן הנשיא, השופט ר' כרמל) מאותו יום נקבע כאמור, כי המאסר יחל ביום 10.8.2021 וכן נקבע כי **"תנאי השחרור - יוותרו בעינם"**.

עם הגשת הערעור לבית המשפט העליון (ע"פ 5327/21) עתר המשיב להוסיף ולעכב את מועד התחלת עונש המאסר. בהחלטת בית המשפט העליון (כבוד השופטת ד' ברק-ארז) מיום 5.8.2021 בעניין הבקשה, נקבע כי בהסכמת המדינה, עונש המאסר בפועל יעוכב. עם זאת נקבע, כי **"יתר התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי יוותרו על כנם"**.

בבקשה הנדונה לא הוזכר כי בית המשפט העליון כבר הורה על כך שהתנאים המגבילים יעמדו בעינם. מעת שכך קבע בית המשפט העליון, לא ברור מדוע סבור המשיב כי הערכאה הדיונית רשאית לשנות את החלטתו של בית המשפט העליון.

עוד יש להדגיש, כי בכל מקרה, מעת שהוגש ערעור, הסמכות העניינית לדון בנושא תנאי השחרור נתונה לערכאת הערעור ובמקרה הנדון, לבית המשפט העליון. זאת בהתאם להוראת סעיף 2(3) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, הקובע לאמור:

הסמכות העניינית לדון בעניין שחוק זה דן בו תהא נתונה -

- (1) כל עוד לא הוגש כתב אישום - לבית משפט השלום;
- (2) לאחר הגשת כתב אישום - לבית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום;
- (3) **בערעור - לבית המשפט שלערעור.**

5. כאמור, הבקשה נדחת על הסף.

ניתנה היום, י"ח באלול התשפ"א, 26 באוגוסט 2021, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר,
שופטת